

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania C. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 sierpnia 2014 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 maja 2013 r., sygn. akt III AUa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 23 maja 2013 r. Sąd Apelacyjny w (...) – w sprawie z odwołania C. K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy – oddalił apelację odwołującego się od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 20 września 2011 r., oddalającego odwołanie C. K. od decyzji organu rentowego z dnia 28 września 2010 r., odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego ubezpieczony zaskarżył skargą kasacyjną. Skargę oparto na podstawie naruszenia przepisów postępowania (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wskazano na przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania określoną w przepisie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Oczywista zasadność skargi

kasacyjnej – w ocenie jej autora – wynika z tego, że „Sąd II instancji wydając rozstrzygnięcie w przedmiocie przyznania ubezpieczonemu renty z tytułu niezdolności do pracy, celem ustalenia jednej z przesłanek uzasadniających otrzymanie w/w świadczenia, - tj. warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jakim jest uzyskanie przez ubezpieczonego odpowiedniego okresu składkowego i nieskładkowego, - winien z powodów prejudycjalnych tj. z uwagi na sytuację równoległego toczenia się innego postępowania, od wyniku którego zależy rozstrzygnięcie sprawy (postępowanie C. K. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego „P.” przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. o zapłatę składek przed Sądem Apelacyjnym w (...) sygn. akt. III AUa (...)), w trybie art. 177 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego uwzględnić wniosek ubezpieczonego o zawieszenie postępowania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ubezpieczonego nie kwalifikuje się do przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony w ten sposób, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że skarżący wykazał istnienie przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wykazanie podnoszonej w skardze oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) – jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania – wymagałoby przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 – LEX nr 494134; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08 – LEX nr 490364). W niniejszej sprawie stan taki nie występuje.

Skarżący – w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – wskazuje na kwestię dotyczącą potrzeby zawieszenia postępowania sądowego na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. w sprawie o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na równolegle toczące się postępowanie sądowe – jak to wskazuje w uzasadnieniu wniosku – „postępowanie C. K. i Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowego „P.” przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. o zapłatę składek, przed Sądem Apelacyjnym w (...), sygn. akt. III AUa (...)”. W ocenie autora rozpatrywanej skargi kasacyjnej „ustalenie czy po stronie C. K. i Przedsiębiorstwa - Produkcyjno Usługowego „P.”, ma miejsce nadpłata składek na ubezpieczenie społeczne, w postępowaniu o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy niewątpliwie winno mieć charakter pierwszorzędny. Pominięcie tego rodzaju ustalenia, miało istotny wpływ na wynik sprawy, mogło bowiem finalnie wpłynąć na nieprawidłowe ustalenie okresów składkowych i nieskładkowych przysługujących ubezpieczonemu i tym samym podjęcie rozstrzygnięcia o odmowie przyznania ubezpieczonemu żadanego świadczenia”.

Tak ujęte – jak to wyżej przedstawiono – uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przekonuje o oczywistej zasadności rozpatrywanej skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Przede wszystkim uzasadnienie wniosku – poza tylko swoistą próbą zasygnalizowania występowania przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. – nie zawiera odpowiedniej juredycznej argumentacji, którą skarżący zakwestionowałby stanowisko zaskarżonego rozpatrywaną skargą kasacyjną wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) w zakresie nieuwzględnienia wniosku skarżącego o zawieszenie postępowania w niniejszej

sprawie do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy z apelacji ubezpieczonego od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie sygn. akt X U (...) o zapłatę składek na ubezpieczenie społeczne; Sąd Apelacyjny w zaskarżonym rozpatrywaną skargą kasacyjną wyroku przyjął, że ewentualne nawet stwierdzenie w tej sprawie (X U (...)) wystąpienia nadpłaty składek po stronie Spółki nie oznacza, że składki te mogłyby zostać po ich zwróceniu przez organ rentowy przekazane na ubezpieczenie skarżącego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Autor rozpatrywanej skargi kasacyjnej w twierdzeniu o oczywistej zasadności jego skargi nie przedstawia odpowiedniej jurydycznej argumentacji – uwzględniającej regulacje przepisów prawa ubezpieczeń społecznych w tym między innymi powoływany w uzasadnieniu podstawy skargi przepis art. 24 ust. 6a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) – argumentacji, którą wykazałby walor oczywistej zasadności jego skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Wypada przypomnieć, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) podlegają rozpoznaniu na etapie „przedsądu”, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być więc przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione. Sąd Najwyższy w ramach „przedsądu” bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Stwierdzając, że nie zachodzą przyczyny przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.